

ע"פ 24982/06/15 - נדב שמעי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כבוד השופט רפי כרמל, אב"ד
כבוד השופט כרמי מוסק
כבוד השופטת שירלי רנר
מערער
נדב שמעי
ע"י עו"ד יאיר קורן
נגד
מדינת ישראל
משיבים
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט אביטל חן) מיום 3.5.15 בת"פ 54176-02-13.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של גניבה ממעביד, בשני תיקים שונים, והוטל עליו עונש מאסר לתקופת ארבעה חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. הערעור מופנה כנגד הרשעת המערער וחומרת העונש. ואלה המעשים: ביום 29.7.12, עבד המערער בחנות מוצרי אלקטרוניקה ונטל טלפון נייד מתקדם בשווי 2,500 ₪, אותו מכר בשבוע שלאחר מכן בתמורה לסך של 1,500 ₪. במהלך החודשים יולי עד דצמבר 2010, במהלכם עבד המערער כקופאי במרכול, נטל לכיסו, במספר הזדמנויות שונות, סכום כולל של 16,000 ₪ בדרכים שונות.

הערעור - טענות הצדדים

2. ב"כ המערער טוען כי יש לבטל את הרשעת המערער ולאמץ את המלצת שירות המבחן לפיה יש להעדיף את האפיק השיקומי בדרך של צו מבחן לשנה, אי הרשעה ושל"צ. נטען כי יש להתחשב בגילו הצעיר של המערער בעת ביצוע המעשים, עת היה כבן 18 שנים, והרשעת המערער פוגעת בפרנסתו. המערער נאלץ להפסיק לעבוד בחברת בזק ומועמדות שהגיש לחברת רפאל נפסלה על רקע הרשעתו. הסנגור טען כי המערער הינו אדם נורמטיבי התורם לחברה, והציג תעודת התנדבות בעמותת יד לידיד. כמו כן, נטען כי הגשת כתב האישום בנוגע עם העבירה משנת 2010 נעשתה בשיהוי, בו יש להתחשב לקולה ולהטות את הכף לעבר אי הרשעת המערער. הוגשו מכתבים בדבר הצורך לאתר התיק החמור (בעניין המרכול) בעקבות רצונו של המערער לנקות שולחן. מלכתחילה, המערער ביקש מחילה ולפתוח דף חדש. התנהגותו לוותה בחוסר רציונאליות והמשך הענישה יפגע בו באופן לא תואם. באה הפניה למחקרים שנערכו

בעניין מעשים שנעשו באופן אי רציונאלי כבעניינו וגניבות רחבות היקף ממעבידים, נטען כי אף שנמצא שאנשים מוצאים לעצמם הסבר והצדק מוסרי למעשים שחוזרים על עצמם, הם לא יוכלו להצדיק את מעשיהם אם יעמדו לדין.

לעמדת המשיבה, יש לדחות את הערעור. נטען כי דווקא הנתונים אליהם הפנה הסנגור, מוליכים לדחיית הערעור, שכן מדובר בתופעה חמורה. מדובר במי שביצע סדרת עבירות בסופר, פוטר, וגם לאחר פיטוריו ומעבר למקום עבודה אחר, הוא חזר על מעשיו. העונש מתון ויש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי המערער הינו יליד 1992, בן למשפחה נורמטיבית, ללא עבר פלילי, עובד בחברת "בזק" ולומד הנדסת תקשורת. המערער דיווח כי לא גויס לצבא על רקע הסתבכותו בפלילים במקרים דנן. המערער נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה, אך התקשה להסביר את הישגות העבירות והוערך כי התקשה ללמוד לקח ולבחון את השלכות מעשיו. פורט כי המערער הינו בעל רמה קוגניטיבית גבוהה, אותה ניצל לביצוע מעשי עבירות. יחד עם זאת, הינו בעל כוחות חיוביים לתפקוד וליציבות והביע מוכנות להשתלב בהליך טיפולי. לפיכך, הומלץ להימנע מהרשעה ולהשית עליו עונש של עבודות שירות וצו מבחן.

דין

4. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, העדר עבר פלילי, העובדה שנטל אחריות על מעשיו, גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות והעדר מעורבות פלילית נוספת בפרק הזמן שחלף מעת ביצוע העבירה משנת 2012. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע והתחכום בביצוען. העבירות שביצע המערער בשנת 2010 נעשו שלא בדרך של מעידה חד פעמית, אלא במהלך שלושה חודשים, בהזדמנויות שונות ונפרדות, אותן ניצל המערער, שעבד כקופאי, לגניבת סכום כסף משמעותי ממעבידו, תוך הפגנת תכנון ותחכום רב. בחלק מהמקרים, לאחר שגבה את התשלום מהלקוח, ביקש מהקופאית הראשית לבטל את העסקה, ובסוף המשמרת היה נוטל לכיסו את הכסף שגבה. במקרים אחרים, בסיום עסקאות ששולמו במזומן, לחץ על "השהייה", העביר את הפתקית שהתקבלה ללקוח וגבה תשלום, ולאחר שהלקוח עזב את החנות, שחזר את הפתקית על ידי הקלדת המוצרים מחדש, לאחר מכן ביטל את המוצרים ויצר עסקה חדשה שבה נרכש מוצר בשווי כמה אגורות בלבד. את התשלום שהתקבל נטל לחזקתו בסוף המשמרת. המערער לא היטיב דרכיו, בחלוף שנתיים שב וגנב ממעביד אחר מכשיר טלפון נייד מתקדם בתמורה לרווח כספי ניכר וקל. לא בכדי ציין בית משפט קמא כי סכומי הכסף ששלשל המערער לכיסו לא הושבו לאותם מעבידים, למרות השנים הארוכות שחלפו מאז. לפיכך, במקרה דנן לא ניתן להתייחס בסלחנות לעבירות שביצע המערער עד כדי שלילת אופיים העברייני של המעשים והימנעות מהרשעתו. המערער ביצע את המעשים תוך פגיעה בקניינו של המעביד והפרת יחסי האמון. בנסיבות דנן האינטרס הציבורי מחייב למצות את הדין עם המערער על דרך הרשעה, שיש בה גם כדי להרתיע אותו מביצוע עבירות דומות בעתיד. באשר להימנעות מהרשעתו, הכלל הוא כי ההימנעות מהרשעה או ביטולה, יעשה במקרים חריגים: "רק במקרים יוצאי דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה" (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 341 (1997)). המקרה דנן אינו נכלל במקרים אלה.

לפיכך, לא מצאנו מקום להתערב בפסק דינו של בית משפט קמא.

אשר-על-כן, הערעור נדחה.

המערער יתייב לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות כמפורט בחוות דעת הממונה ביום 21/2/16 עד השעה 10:00.

ניתן היום, כ"ג שבט תשע"ו, 02 פברואר 2016, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד